

**Лист ДФС від 29.10.2015 №22908/6/99-99-19-02-02-15 «Про надання
роз'яснень щодо використання джерел інформації для цілей
трансфертного ціноутворення»**

Державна фіскальна служба України розглянула лист про надання роз'яснень щодо використання джерел інформації для цілей трансфертного ціноутворення і повідомляє.

Відповідно до п. «б» п.п. 39.5.3.1 п. 39.5 ст. 39 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) платник податків та контролюючий орган використовують джерела інформації, які містять відомості, що дають можливість зіставити комерційні та фінансові умови операцій згідно з п.п. 39.2.2 п. 39.2 ст. 39 Кодексу, зокрема: будь-які інформаційні джерела, що є загальнодоступними та надають інформацію про співставні операції та осіб.

Основним законодавчим документом, що регулює відносини щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації в Україні, є Закон України від 02 жовтня 1992 року № 2657-ХІІ «Про інформацію» (далі – Закон № 2657). У Законі № 2657 відсутнє нормативне визначення терміну загальнодоступної інформації, водночас відповідно до ст. 20 Закону №2657 за порядком доступу інформація поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом. Будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом.

Відповідно до ст.ст. 5 та 6 Закону № 2657 кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів. Реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб. Право на інформацію забезпечується, серед іншого, створенням можливостей для вільного доступу до статистичних даних, архівних, бібліотечних і музейних фондів, інших інформаційних банків, баз даних, інформаційних ресурсів.

Згідно зі ст. 1 Закону України від 13 січня 2011 року № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон № 2939) публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених Законом № 2939.

Положеннями ст. 6 Закону № 2939 встановлено, що обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону у разі дотримання сукупності таких вимог:

1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я

населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя;

2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам;

3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Інформація з обмеженим доступом має надаватися розпорядником інформації, якщо він правомірно оприлюднив її раніше.

При цьому Законом №2657 визначено такі види інформації з обмеженим доступом: конфіденційна, таємна та службова інформація.

Конфіденційна інформація – інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов.

Таємна інформація – інформація, розголошення якої може завдати шкоди особі, суспільству і державі. Таємною визнається інформація, яка містить державну, професійну, банківську таємницю, таємницю досудового розслідування та іншу передбачену законом таємницю.

До службової інформації може належати така інформація:

1) що міститься в документах суб'єктів владних повноважень, які становлять внутрішню службову кореспонденцію, доповідні записки, рекомендації, якщо вони пов'язані з розробкою напряму діяльності установи або здійсненням контрольних, наглядових функцій органами державної влади, процесом прийняття рішень і передують публічному обговоренню та/або прийняттю рішень;

2) зібрана в процесі оперативно-розшукової, контррозвідальної діяльності, у сфері оборони країни, яку не віднесено до державної таємниці.

Зокрема, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 09 серпня 1993 року №611 «Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці», не є комерційною таємницею такі дані:

інформація за всіма встановленими формами державної звітності;

дані, необхідні для перевірки обчислення і сплати податків та інших обов'язкових платежів.

Зазначені у запиті комерційні бази даних, а саме бази даних компаній Bureau Van Dijk (Orbis, Amadeus, RUSLANA), Інтерфакс (Спарк), ThomsonReuters, Bloomberg, містять інформацію про фінансові дані компаній, ставки роялті, процентні ставки за фінансовими інструментами тощо.

Оскільки ці дані не є конфіденційною, таємною або службовою інформацією та не можуть становити комерційну таємницю, інформація з цих баз даних є відкритою (загальнодоступною).

Враховуючи викладене, вважаємо, що комерційні бази даних компаній, а саме Bureau Van Dijk (Orbis, Amadeus, RUSLANA), Інтерфакс (Спарк), ThomsonReuters, Bloomberg, можуть використовуватися як загальнодоступні джерела інформації про зіставні операції та осіб для встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки» згідно з п. «б» п.п. 39.5.3.1 п. 39.5 ст. 39 Кодексу.